

Decisions polítiques i economia real

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, Editorial, 10.10.08

Encara és aviat per saber si els efectes de l'actual crisi econòmica seran més o menys devastadors que els de cicles anteriors pel que fa a destrucció de llocs de treball, carestia de la vida i, en definitiva, retrocés del benestar. Però és segur que la por avui és més gran que en altres períodes de dificultats, perquè el factor psicològic té un pes molt superior al d'anterior situacions de frenada de l'activitat. De fet, aquesta és la primera crisi que el ciutadà veu en directe gràcies al desplegament mediàtic i a la globalització. Precisament per això creix entre el públic informat la sensació que hi ha uns grans desfasaments entre les decisions dels dirigents i la realitat que es viu arran de terra. EL PERIÓDICO analitza avui dos casos emblemàtics: el preu dels carburants i els tipus d'interès de les hipoteques.

Es podia pensar que les mesures adoptades aquests últims dies pels governs i els bancs centrals relaxarien les tensions de liquiditat i, per tant, donarien una mica de tranquil·litat a l'euríbor, el tipus de referència per a la majoria de les hipoteques. No obstant, aquest índex va tornar a pujar ahir malgrat que els grans bancs centrals van acordar dimecres una històrica acció concertada per abaratir en mig punt el preu del diner. ¿Què ha passat? En primer lloc, que per raons tècniques és difícil que l'euríbor s'ajusti immediatament al preu del diner. Però sobretot que la baixada de tipus, de totes totes saludable, no evita l'efecte que fa que és mantingui l'euríbor tan alt: la falta de préstecs entre uns bancs i altres, fruit de la desconfiança mútua. Passaran setmanes i potser mesos fins que la calma torni al mercat interbancari i es facin més fluides les operacions entre uns i altres. Aleshores podrà baixar l'euríbor. Ara bé, els

experts apunten que els tipus d'interès molt baixos, com els que hem disfrutat fins ara, no tornaran en bastants anys.

Pel que fa als carburants, és un clamor la rapidesa amb què repercuteixen en les gasolineres els augments del cru i la lentitud amb què es produeixen els descensos. El fort percentatge d'impostos que graven el consum de gasoil i gasolina i que els preus de referència es fixin en els mercats de futurs no són una explicació suficient perquè la gasolina no baixi quan cau la cotització del petroli. És exigible a l'Administració que prengui mesures perquè les petroleres no facin caixa a costa d'uns ciutadans que paguen un combustible car i ja carregat d'impostos.